

[Iver Poulsen.]

Det kan ikke være rigtigt, at man nok vil have sin indtægt pristalsreguleret, når pristallet stiger, men ikke, når pristallet går ned.

De foreslåede forhøjelser i folke- og invalidepensionens grundbeløb kan vi ikke give tilslutning. For det første er der i denne sag ikke blot en modtagende part, der er også en betalende, og det er de produktive aldersklasser. Man kan efter vor mening ikke stadig pålægge disse aldersklasser større og større skattebyrder, og det bliver jo resultatet af de foreslåede forhøjelser, når man nu engang har opbygget alderdomsforsorgen herhjemme på forsørgelsesprincippet.

For det andet er det nok værd at se på, om folke- og invalidepensionisterne lige netop er den befolkningsgruppe her i landet, som er dårligst stillet, og som trænger mest til hjælp, for det synes nemlig ikke at være tilfældet. I betænkning nr. 123 af 1955 om folkepension omtales nogle undersøgelser og beregninger, der er foretaget af medlem af folkeforsikringskommissionen Jørgen S. Dich, og som viser, at en arbejdsmandsfamilie med 3 børn i mange tilfælde er dårligere stillet økonomisk end et ægtepar, som får folkepension. Herhjemme ligger det nær ikke blot at se på arbejdsmændenes indtægt, men måske nok så meget at se på indtægtsforholdene i de 100 000 mindste landbohjem, vi har her i landet. Det drejer sig her om mere end halvdelen af samtlige selvstændige landbrugere, og de havde sidste år en skattepligtig indtægt på imellem 6 500 og 7 000 kr. En familie med indtægter af denne størrelsesorden, og dem er der jo mange af, og op til en halv snes tusind kroner med f. eks. som nævnt 3 børn vil utvivlsomt være dårligere stillet økonomisk end et ægtepar, som får en folkepension på 5 160 kr., for når børneomkostningerne, om jeg så må sige, er klareret, vil der efter al sandsynlighed være mindre tilbage til det arbejdende ægtepars private forbrug end til pensionistens, selv om også et ægtepar med børn får forskellige skattemæssige begunstigelser igennem f. eks. børnetilskud og huslejetilskud. Mange folke- og invalidepensionister har jo også visse begunstigelser, f. eks. bor de meget ofte i ældre, billige lejligheder eller — i stigende antal — i moderne

billige aldersrenteboliger. Jeg skal slet ikke kritisere disse begunstigelser, men blot konstatere deres eksistens til belysning af den opfattelse, at folke- og invalidepensionisterne næppe er den befolkningsgruppe, som er dårligst stillet, og som mest har hjælp behov.

For det tredje viste der sig ved behandlingen af afgiftsforslagene her i tinget forleden betydelig enighed om, at forbruget her i landet er for stort, og at vi har bevilget hinanden større lønforhøjelser, end stigningen i vor produktion kan bære; og gennemføres disse lovforslag, vil det betyde en ny pengeudpumpning og en ny forøgelse af det forbrug, som regeringen fandt det nødvendigt at bremse forleden med de gennemførte afgiftsforhøjelser. En ny forbrugsforøgelse som den, de foreliggende lovforslag vil medføre, vil også bidrage til at fremskynde det tidspunkt, hvor en stærkere bremse på forbruget end den, der blev foretaget ved afgiftsforhøjelserne, bliver nødvendig. Jeg tror ikke, at vi gavner hverken vore gamle medborgere eller samfundet i det hele taget ved at fortsætte en udpumpning af penge, som borgerne ikke får lov til at beholde, men som det jo har vist sig hurtigt igen skal føres tilbage til statskassen igennem øgede forbrugsafgifter.

I denne forbindelse kan jeg ikke give klarere udtryk for min opfattelse, end det ærede medlem hr. Alfred Bøgh gjorde det her i tinget under behandlingen af afgiftsforslagene forleden, hvor han henstillede til den højtærede statsminister nu at sige til befolkningen — det står i Folketings-tidende 1961-62 sp. 724-25 —:

„Hold nu op med kravene og hjælp med til, at vanskelige økonomiske forhold ikke skal blive endnu vanskeligere. Jeg tror, det var klogt, om det var blevet sagt noget tidligere, men det er bestemt ikke for tidligt, at det bliver sagt i dag.“ Disse ord, udtalt af venstres ærede ordfører forleden, kan jeg i dag gøre til mine.

Lovforslaget om en forhøjelse af den arbejdsindtægt, en folkepensionist må have, før der bliver fradrag i den indtægtsbestemte pension, anser vi for et skridt i den rigtige retning, for det er i mange tilfælde sådan, at en folkepensionist gerne vil have et lettere arbejde, som passer til vedkommen-